

Det danske Smør paa det engelske Marked.

Beretning om en i Oktober Maaned 1899 til England foretaget Rejse med den Opgave at faa noget Indblik i det danske Smørs Stilling paa det engelske Marked.

Af Konsulent, Cand. polyt. *B. Bøggild.*

Medens jeg i Aarene 1886—89 hvert Aar var længere eller kortere Tid i England, har jeg ikke været der i de siden 1889 forløbne Aar førend i Oktober Maaned 1899, saa min Skildring af Forholdene maa ganske naturlig blive en Sammenligning af Tilstanden nu, og saaledes som den var for 10—13 Aar siden, idet jeg saavel i London som i Manchester for en Del besøgte de samme Firmaer og Personer nu som for 10—13 Aar siden, hvorhos Rejsen var ordnet saaledes, at jeg kom til at overvære den store Mælkeriudstilling, som British Dairy Farmers Association hvert Aar afholder i Agricultural Hall i London, og som jeg sidst besøgte i 1888.

Hvad først Smørmængden angaar vise hosstaaende Tabeller, at Englands Indførsel af Smør har været dobbelt saa stor i 1896—98 som i 1886—88. — Den var i 1886—88 mellem 1.5 og 1.7 Millioner Cwts. og i 1896—98 derimod 3—3.2 Millioner Cwts. — Ved Siden af det indførte Smør spiller imidlertid Landets egen Smørproduktion en ingenlunde ubetydelig Rolle, som der nødvendigvis maa tages Hensyn til, hvis man vil have en rigtig Opfattelse af Forbrugets Størrelse. Hvor stor denne indenlandske Produktion er, kan selvfølgelig ikke oplyses nøj-

Englands Indførsel af Smør i Cwts.

Fra	1886	1887	1888	1889
Sverrig	»	»	205,847	212,141
Danmark	400,556	487,603	604,512	677,491
Tyskland	119,154	156,430	160,915	111,027
Holland	359,013	164,474	155,020	151,073
Frankrig	402,620	416,067	439,993	566,524
Kanada	»	»	9,173	22,634
Forenede Stater	»	»	23,207	110,187
Andre Lande	262,061	290,331	70,647	76,392
Ialt	1,543,404	1,514,905	1,669,314	1,927,469

Englands Indførsel af Smør i Cwts.

Fra	1896	1897	1898
Sverrig	328,829	299,214	294,962
Danmark	1,228,784	1,334,726	1,465,030
Tyskland	107,825	50,761	41,231
Holland	234,469	278,631	269,324
Frankrig	467,602	448,128	416,821
N. S. Wales	7,777	23,835	34,391
Victoria	154,885	169,075	124,223
New Zealand	56,370	76,522	69,949
Kanada	88,357	109,402	156,865
Forenede Stater	141,553	154,196	66,712
Andre Lande	226,287	272,311	269,585
Ialt	3,037,718	3,217,801	3,209,093

agtig, men af hosstaaende Tabel over Forbruget fremgaar, at Englænderne selv mene, at den i 1887 var omtrent lige saa stor som Indførselen, og at den siden er bleven staaende paa omtrent samme Størrelse.

Forbruget af Smør pr. Individ var i eng. Pd.:

	Indført	Indenlandsk	Ialt
1887	4.62	4.80	9.42
1888	5.06	5.18	10.24
1889	5.80	5.08	10.88
1890	6.04	5.11	11.15
1891	6.32	5.12	11.44
1892	6.41	4.80	11.21
1893	6.78	4.47	11.25
1894	7.43	5.06	12.49
1895	8.07	4.55	12.62
1896	8.60	4.52	13.12

Der har saavel af British Dairy Farmers Association som af flere andre Selskaber og private Personer i mange Aar været arbejdet meget paa at fremme den engelske Smørproduktion, og der er naaet en Del i Retning af at forbedre Kvaliteten. Maaske er ogsaa Mængden tiltaget noget paa Irland, men saa er den til Gjengjæld aftaget mange Steder i England, hvor man ganske naturlig snart paa én Gaard, snart paa en anden gaar over til Mælkesalg, direkte til Forbrugerne eller til de store Byers Mælkekompagnier.

Karakteristisk for Forholdene er det, at Antallet af Andelsmælkerier paa Irland, som der har været talt og skrevet saa meget om, og som siges endnu i den aller nyeste Tid at være tiltaget stærkt, endnu kun er naaet til 232, hvorhos nogle af de store engelske Smørhandlerfirmaer have oprettet en Del Fællesmælkerier omkring paa Øen. Og endnu mere langsomt foregaar Udviklingen i England; store Mælkerier forekomme kun rent undtagelsesvis, og enhver laver enten Smør eller Ost af Mælken fra sine egne Køer eller sælger sin Mælk til Byerne. Saavel paa den nye Mælkerskole, som jeg besøgte i Reading, som paa den store Udstilling i London,

vidnede alle Forhold om, at Interessen alene er knyttet til Brugen af Haandkjærner og smaa Centrifuger eller Mælkefade af forskjellige Konstruktioner.

Denne Hjemmeproduktion, der i England omfatter for en stor Del usaltet Smør og paa Irland mest saltet Smør, finder fortrinsvis Sted om Sommeren. Selv mange af de irske Mælkerier maa formedelst Mælkemangel helt eller delvis indstille Virksomheden i et Par Maaneder af Vinteren, og netop derfor kan en tør Sommer som 1887 og 1899 foranledige, at der temmelig pludselig kan blive stærk Efterspørgsel efter Smør og høje Priser paa de fremmede Varer, medens det i græsrigge Somre er meget almindeligt, at en Del af det hjemmelavede Smør sælges omkring paa Landet og i Smaabyerne til meget lave Priser, fordi det er uensartede og for en stor Del daarligere Varer, der ikke kunne finde Afsætning i de store Byer, hvor Smørhandlerne foretrække dansk og andet fremmed Smør, der fremkommer i store og ensartede Partier.

Om end Indførselen nu er over 3 Millioner Cwts., kan det aarlige Gjennemsnitsforbrug af Smør pr. Individ dog, som det fremgaar af Tabellen Side 287, kun antages at være c. 13 eng. Pd., og der kan saaledes være Haab om, at Forbruget endnu kan vedblive at stige i adskillige Aar, og da der næppe er Grund til at antage, at den hjemlige Produktion vil stige i Forhold til Befolkningens Tiltagen, vil det være sandsynligt, at Indførselen endnu vil kunne voxe ret betydeligt, uden at Prisen paa de gode Varer derfor behøver at gaa ned i væsentlig Grad.

Hvad dernæst særlig Mængden af Smørret fra Danmark angaar, er den stegen meget stærkt, idet den er voxet fra 400,000 Cwts. i 1886 til næsten $1\frac{1}{2}$ Mill. Cwts. i 1898, og ingen af de andre europæiske Lande har nogen saadan Stigning at paavise. Sverrig steg en Tid, men er nu nedadgaaende, hvortil maa bemærkes, at der bestandig sendes en Del svensk Smør over Kjøbenhavn. Mængden af Smør fra Tyskland er stærkt aftagende. Holland forøger sin Mængde noget, men Frankrig er

atter i Tilbagegang. — De australske Kolonier ere fortrinsvis generende for os om Vinteren, men jeg saa iøvrigt i Kølerum i London særdeles godt australsk Smør, der var 8—10 Maaneder gammelt, og hvoraf der var udleveret til Butikkerne hele Tiden, medens Prisen havde været høj i August og September. Kanada og de Forenede Stater kunne sende Smør hele Aaret, men det amerikanske Smør har hidtil for største Delen været simple Varer, og det er først i de sidste Aar, at særlig Kanada har sendt godt Smør i stigende Mængde.

Smørmængden fra Danmark er nu $3\frac{1}{2}$ Gange saa stor som i 1886, og som Aarsag til denne hurtige og betydelige Stigning maa man fortrinsvis nævne Andelsmælkerierne, der bleve oprettede i stort Antal i alle Landets Egne, særlig i Aarene 1886—90. — Herregaardene have ikke i væsentlig Grad kunnet forøge Mælkemængden, men Konjunkturerne have udviklet sig saaledes, at det store Flertal af smaa danske Landbrugere have fundet det fordelagtigt at producere langt mere Mælk end tidligere. Og alt eftersom Mængden af det danske Smør er tiltaget, er heldigvis ogsaa Kvaliteten gaaet godt fremad saavel i Ensartethed som i Finhed.

Kvaliteten af det danske Smør var meget uensartet i Aarene 1886—89, og at det allerede den Gang var en søgt Handelsvare, skyldtes alene den Omstændighed, at Smørret fra de andre Lande fremkom endnu mere uregelmæssigt baade i Mængde og Godhed. Naar jeg i de Aar omkring hos engelske Smørhandlere traf godt dansk Smør, saaledes som Englænderne ønskede det, var det altid fra en eller anden Herregaard. Det var baade kraftigt og fint, men der var forholdsvis kun lidt af det. Samtidig kunde man træffe andre Herregaardsmærker, der vare dels tarvelige og dels helt daarlige. Og Smørret fra Fællesmælkerier og Andelsmælkerier kunde vel være nogenlunde ensartet, men det var som Regel ikke fint; og mange engelske Modtagere foretrak derfor Smørret fra Pakkerierne, f. Ex. i Vejle og Horsens, der

fremkom i bestemte Kvaliteter til forholdsvis moderate Priser. — Som karakteristisk for Forholdene paa den Tid maa det erindres, at endnu 1888 blev det anset for en stor Mærkelighed, at en af de 16 Sølvmedailler paa Udstillingen i Kjøbenhavn tilfaldt et Andelsmælkeri. Herregaardene fik 15 Sølvmedailler og 14 Broncemedailler, Andelsmælkerierne fik kun 1 Sølvmedaille og 4 Broncemedailler, medens Fællesmælkerierne fik et endnu daarligere Resultat.

De værste Fejl ved det danske Smør i Aarene 1886—89 var, at det kunde være oliet, turnipset eller bittert, samt at det ofte var meget for lagefyldt og derhos om Sommeren undertiden saa blødt, at det var mere flydende end fast, ved Dritlens Aabning laa i den ene Side af Dritlen og ikke kunde »staa« paa Disken, naar det blev strippet, medens det om Vinteren ofte havde grove Farvefejl eller var daarlig pakket, saaledes at det efter Stripningen saa ud, som om det havde været frosset, da det blev slaaet i Dritlerne. — Hvor stor en Part af vort Smør, der den Gang var belemret med en eller flere af disse Fejl, er det vel umuligt nu at opgive med nøjagtige Tal; men om Sommeren var det uden Tvivl mere end Halvdelen, der dels var blødt og dels var saa lagefyldt, at Svindet ved bortflydt Lage gav Grund til Klager. Om Efteraaret og først paa Vinteren var der altid en Del som var turnipset. Oliet, oliesurt og bittert Smør fremkom til alle Aarstider og ikke mindst i Overgangstiderne fra Stald til Græs eller omvendt. Og enhver større Importør kunde den Gang, til hvilken Aarstid jeg end kom paa hans Lager, vise mig flere eller færre Dritler, med hvilke han var utilfreds, og som Regel maatte jeg indrømme ham, at den paagjældende Vare ikke var, som den burde have været, og at det var naturligt, at den maatte sælges til en reduceret Pris.

Nu i Oktober 1899 lød Englændernes Dom om det danske Smørs Kvalitet gjennemgaaende meget gunstig. De fleste Handlende syntes at mene, at det i sin Helhed lod intet eller kun meget lidt tilbage

at ønske, hvad Ensartethed, Finhed og Holdbarhed angik. Men mange, særlig i London, sagde, at Prisen var for høj, og derfor maatte de skaffe Smør andetsteds fra. Noteringen i Kjøbenhavn stod i 117, og det bedste danske Smør var i England betalt med 140—142 sh., saa at en Detailpris af 1 sh. 4 d. gav ingen Fortjeneste til Butikkens Ejer.

Man gjorde gjældende, at det var en Fejl, at Noteringen steg fra 112 til 117, og særlig var det en stor Fejl, at den den 5te Oktober blev staaende paa 117, i Stedet for at gaa ned, hvorefter Situationen blev endnu værre den følgende Uge, idet Nedgangen den 12. Oktbr. fra 117 til 112 var meget for lille til at vinde Kunderne tilbage. — Store Importører gjorde gjældende, at det var til ubodelig Skade for Salget af dansk Smør i London hele Vinteren igjennem, at Prisen i Oktober var saa opskruet, fordi det just var i Begyndelsen af denne Maaned, at Agenterne for australsk og argentinsk Smør søgte at afslutte Handeler for regelmæssige Leveringer hele Vinteren igjennem, og naar en Butiksmand først havde forsynet sig med store Mængder Kolonialsmør, vilde han selvfølgelig først sørge for at faa dette solgt, forinden han bekymrede sig om Salget af dansk Smør. — Naar man er vel forsynet, skal der meget lave Priser til for at give Lyst til at tage imod yderligere Forsyning.

Det almindelige Svar paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt Kunderne nu syntes godt om det danske Smør, eller om det i nogen Henseende ønskedes anderledes, var en Henvisning til, at det blev betalt med den højeste Pris, og naar jeg mindede dem, der kjendte mig fra 1886—89, om hvor mange Klager de den Gang havde haft at anføre, sagde de som Regel, at nu var det længe siden de havde set turnipset eller oliet dansk Smør, og at Konsistensen i Sommer havde været særdeles tilfredsstillende, særlig for alt Smørret fra Kjøbenhavn og Esbjerg. — Enkelte mente at have bemærket, at undertiden havde Smørret fra Odense og Østkysten været mindre fast.

De Fejl, der endnu hist og her kunde siges fra Tid

til anden at være til Stede ved det danske Smør, vare de tre, Urenhed i Lugt og Smag, Mugpletter paa Dritler og Pergament, samt endnu i enkelte Tilfælde et noget for stort Lageindhold. — De ere alle saa vel kjendte og paatales stadigt ved Udstillingerne her hjemme i Danmark, saa jeg ikke her skal gaa nærmere ind paa en Omtale af dem. Jeg skal kun fremhæve, at Urenhed er hyppigst forekommende og er uden Tvivl for Tiden den mest almindelige Fejl ved det danske Smør. — Mugpletter sagdes at være forholdsvis hyppige i Efteraarsmaanederne, og Svind formedelst for stort Lageindhold forekommer formentlig fortrinsvis om Sommeren i Produktioner fra Mælkerier, hvor man endnu ikke har faaet Ishus eller Kølemaskine.

Urenhed i Lugt og Smag maa vel nok antages i de fleste Tilfælde at skyldes Fejl ved en Del af Mælken forinden dens Ankomst til Mælkerierne; men Mugpletterne maa skrives paa Mejeristens Regning og skyldes uden Tvivl som Regel Uagtsomhed eller Forsømmelighed fra hans Side, idet det skorter paa fornøden Omhu med Opbevaring og Behandling af Dritler og Pergament. Og naar det af engelske Modtagere angives, at Fejlen er hyppigst om Efteraaret, er der Grund til at antage, at det hænger sammen med, at paa den Aarstid ere de hyppigst altfor smaa Ishuse forlængst tømte for Is, og Kølerummene blive da let til mugne og daarlige Opbevaringssteder, saavel for de fyldte som for de tomme Dritler.

Som en Fejl ved Smørret fra flere Mælkerier maa det dernæst omtales, at i Butikkerne, hvor hele Dritlens Indhold er udstillet paa Disken og stikkes ud til Kundene, kan man se adskillige Huller i Smørret, ikke alene ude ved Omkredsen, men ogsaa i det Indre. Saadanne Huller se ikke godt ud og de foranledige, at Smørret faar en unødvendig stor Overflade for Luftens skadelige Paavirkning. De hidrøre fra, at Smørret tages i meget store Stykker fra Nutidens store Æltemaskiner og slaas i Dritlerne uden senere at stødes tilstrækkelig omhyggelig sammen. Dette bør ikke finde Sted. Smørret bør altid

pakkes saa omhyggelig, at det bliver én tæt Masse, der, naar Pergamentet fjernes, kan have en jævn Overflade.

Det danske Smørs Emballage var tidligere næsten alene Dritler, idet det kun var en lille Del af Smørret, der blev pakket i fortinnede Blikdaaser. Disse Dritler vare oprindeligt ikke større, end at de netop kunde rumme en Trediedel Tønde Smør eller 75 Pd., men ved Centrifugemælkeriernes Fremkomst begyndte man nogle Steder at lade Dritlerne blive større og større, og i Aarene 1886—89 kunde man træffe Dritler af meget forskjellig Størrelse rummende lige fra 75 til 120 Pd. Smør.

I de senere Aar ere Forholdene i saa Henseende blevne en Del forandrede. Dritlerne ere nu ikke saa meget forskjellige i Størrelse, idet de fleste rumme lidt over 100 Pd. Smør, og dernæst er der nu i nogle Aar bleven sendt Smør i Kasser, dels fersk Smør i Ruller eller mildtsaltet Smør i Stykker, der ere stillede ved Siden af hinanden eller lagte oven paa hverandre i firkantede Trækasser, der rumme som Regel 24 eller 28 Pd. engelsk, og dels pakkes Smørret, uden først at formes, direkte i Kassen, der i saa Tilfælde oftest er formet som en afstumpet, firkantet Pyramide (med Grundfladen opad). Saadanne Pyramider, indeholdende 28 eller 56 eng. Pd. Smør, ere meget benyttede paa de irske Centrifugemælkerier, men de ere kun undtagelsesvis benyttede af danske Producenter.

Det er væsentligst Andelspakkeriet i Eshjærg, der afvejer Smørret i Pundstykker, som indpakkes i Pergament, anbringes i smaa Paphylstre og exporteres i Kasser. De store Butiksforretninger, der ere komne i Gang med at forhandle Smørret saaledes, synes at gaa godt, men iøvrigt synes der foreløbig kun at være faa Modtagere, der ønske det danske Smør i Kasser eller Pyramider. Der exporteres vel noget dansk Smør i fersk Tilstand, i Topundsruller, som konkurrerer med det fineste franske Smør i London, men det er kun smaa Mængder af denne Vare, der er Afsætning for til gode Priser, medens der

sælges en Del fersk Smør fra Italien og andre Steder til meget lave Priser.

Dritlen fremhæves af de fleste Modtagere at være en billig og hensigtsmæssig Emballage, som vi bør vedblive at anvende, og saaledes vil det vel ogsaa blive Tilfældet, medmindre Englænderne lidt efter lidt skulle komme til at foretrække at faa Smørret afvejet og pakket i Pundstykker. Men samtidig med at Englænderne udtale, at vi bør vedblive at benytte Dritler, fremhæve de nu som for 10—13 Aar siden, at Smørret bør pakkes og forhandles efter Nettovægt og ikke som hidtil efter Brutto og Tharavægt.

Nettovejningens store Fordele for Producenterne ere saa ofte blevne omtalte, særlig af Konsulent Faber, at det synes besynderligt, at Flertallet af danske Producenter endnu lade alt blive ved det Gamle. Gang efter Gang er det blevet paavist, at Danmark næsten staar alene med Handel med Smør efter Brutto og Tharavægt, medens Smørret fra vore Konkurrenter forhandles efter Nettovægt, og Konsulent Faber har gjort Rede for f. Ex. i Mælkeritidende Nr. 52, S. 875 for 1897, at engelske Handlende have vedtaget Resolutioner om at faa Sagen frem for den danske Landbrugsminister, men endnu har det ikke nyttet.

Her hjemme hører man ofte Tale om, at Vægtspørgsmaalet giver Anledning til Uoverensstemmelser mellem Mælkerierne og Exportørerne. Producenterne mene, som naturligt er, at naar Smørmængden er der, bør Sagen være i Orden, men med det nuværende System med Salg efter Brutto og Tharavægt vil det altid blive saaledes, at der ved Bruttovægten rundes af nedad til hele Pund, medens Tharavægten rundes opad til halve Pund, og derfor kan der komme Klager over Vægten, selv om der i og for sig er rigelig den Smørmængde til Stede i hver Drittel, som opgivet fra Mælkeriet. Er f. Ex. Bruttovægten 117.⁹⁰ Pd. og Tharaen 15.10 Pd. er der faktisk 102.⁸⁰ Pd. Smør til Stede, men efter

de nuværende Forhold maa der regnes Brutto 117 og Thara $15\frac{1}{2}$, følgelig Indhold kun $101\frac{1}{2}$, og har Mejeristen opgivet 102, er der Grund til Klage fra Smørhandlerens Side. — De her nævnte Tal kunne være Følgen af, at der er gaaet 0.20 Pund Lage fra Smørret over i Træet, idet Vægten paa Mælkeriet kan have været henholdsvis 117.90 og 14.90, saaledes at der paa Mælkeriet endog har været fuldtud 103 Pd. til Stede, men der kan dog ikke en Gang faaes afregnet 102, men kun $101\frac{1}{2}$ Pd. Smør. De nævnte Tal kunne imidlertid ogsaa være fremkomne paa den Maade, at selve Smørrets Vægt er uforandret, medens Træet har optaget 0.20 Pd. Fugtighed fra Luften eller f. Ex. fra en vaad Presenning, saaledes at dets Vægt er steget fra 14.90 til 15.10 Pd., og Mælkeriet faar saa Betaling for $\frac{1}{2}$ Pd. Smør mindre, ikke fordi Smørmængden er aflaget, men fordi Tharavægten er tiltaget.

De engelske Handlende finde det meget tidsspildende at skulle veje baade Brutto og Thara, og Handelen besværliggjøres ved, at man ikke kan handle med Dritlerne alene efter Antal, men altid maa have Rede paa disses Numre og sammenholde dem med Numrene paa Vægt-sedlerne. — Exportørerne angive, at det er nødvendigt for dem, for at kontrollere Vejningen, at tage alt Smørret hjem paa Lager, hvorved det bliver nogle Dage ældre og foranlediger meget Arbejde, i Stedet for kun at se nogle Prøvedritler og iøvrigt dirigere Smørret direkte fra Mælkerierne til de engelske Modtagere, — og Mælkerierne endelig klage over stort Vægtsvind af de Grunde som angivet foran, — men dog sker der ingen Forandring.

Den simpleste Maade at komme bort herfra paa, skulde man synes at være, at Mælkerierne ophørte med at opgive Tharavægten og simpelthen vejede et engelsk Centner, 101.6 danske Pund, plus 1 Pd. til Svind i hver Drittel, altsaa god Vægt $102\frac{1}{2}$ danske Pund; men dette er længe om at blive almindelig forstaaet.

Spørger man de danske Exportører, kan man faa det Svar, at Mejeristerne ikke kunne overlades Vejningen, fordi de ikke veje nøjagtig nok. Dette var maaske rigtigt

for en Del Aar tilbage, men nu da Flertallet af Mejeristerne f. Ex. kunne afregne Mælken efter Flødeprocent, skulde man dog antage, at de ere saa intelligente, at de ogsaa kunne baade kontrollere, om en Balancevægt er i Orden, og veje nøjagtig, saaledes at der virkelig kommer mellem 102 $\frac{1}{2}$ og 103 Pd. Smør i hver Drittel. Sagen fortjener uden Tvivl Opmærksomhed fra Mælkeriernes Side; thi det nuværende System volder kun Tab, Besvær og Uenighed, og det har ingen reelle Fordele. Særlig maa det bemærkes, at vil Kjøbmanden kontrollere Vejningen, er det ingenlunde besværligere at komme til at veje selve Smørklumpen (idet Pergamentet regnes til $\frac{1}{2}$ Pd.) end først at veje Bruttoen og derefter den tomme Drittel.

Dritlernes Mærkning omtaltes af flere Importører, idet de viste mig Smør, som de sagde var sendt dem som dansk Smør, men som de tvivlede om var produceret i Danmark. De gjorde gjældende, at hvad de købte for dansk Smør, ogsaa burde være det, og jeg maatte i et Par Tilfælde give dem Ret i, at de Dritler, de viste mig, ikke syntes at være danske, hverken efter deres Udstyrelse eller efter deres Indhold at dømme. — Jeg skal intet bestemt udtale om Prisen, der var forlangt for Smørret, eller om hvorledes det var mærket, men jeg fik den Opfattelse, at vedkommende Importører havde været vant til at modtage jævnt ordentligt Smør mærket f. Ex. med tre bestemte Bogstaver, men at der under det livlige Marked i September var blevet sendt dem noget meget ringere Smør end sædvanlig, mærket med de samme Bogstaver. — De havde hørt Tale om den Bevægelse, der for Tiden er oppe i Jylland for at faa Mælkerierne til at mærke Dritlerne med tydelig Angivelse paa Staverne om, at Smørret er tilvirket i Danmark paa Mælkeriet med det eller det Nummer (ligesom ved Mærkning af Æggene), og de syntes meget interesserede i, at Sagen snart kunde komme i Gang.

Rigtigt og ønskeligt vil det formentlig være, om de

samme Mænd, der nu i Jylland arbejde for Dritlernes Mærkning, tillige vilde sørge for samtidig at faa Nettovejning af Smørret indført; thi derved vil uden Tvivl hurtig saavel de engelske Importører som Detailhandlerne blive opmærksomme paa den nye Ordning, saa snart den træder i Kraft, og det vil formentlig endog være meget lettere paa én Gang at faa begge Dele indført end først den ene og senere den anden.

Oppositionen mod Brugen af Præserveringsmidler til Mælkeriprodukter skal endnu omtales. Det har længe været bekendt, at Smørret fra Kolonierne indeholder mere eller mindre Borsyre, og at dels dette og dels andre Præserveringsmidler ofte ere blevne paa-viste i Smør og andre Mælkeriprodukter saavel fra Frankrig som fra Irland. Meningerne om Berettigelsen eller Skadeligheden af de forskellige Præserveringsmidler ere meget modstridende saavel blandt de engelske Kemikere som blandt Handlende og Mælkerifolk, og for Tiden er der nedsat en Committee of the Local Government Board for at skaffe Oplysninger frem til Raadighed for Lovgivningsmagten.

Sagen var sat paa Dagsordenen for det halvaarlige Møde, som British Dairy Farmers Association afholdt under Udstillingen, og jeg var anmodet om at komme til Stede ved den Lejlighed og være forberedt paa at tage Ordet i Diskussionen. — Indlederen Mr. W. Thorp, en Kemiker fra Limerick, omtalte Tilsætningen af Farve og de forskellige Præserveringsmidler, saavel til Mælk og Fløde som til Smør. Han mente, at Præserveringsmidler ikke ere absolut skadelige for Sundheden, men syntes dog at kunne gaa med til at forbyde Tilsætningen til Smør og Mælk, hvorimod han mente, at man i Handelen med Fløde maatte vedblive at benytte saadanne. Han kritiserede stærkt, at det i nogle engelske Byer, f. Ex. Birmingham, var forbudt at sælge irsk Smør med Tilsætning af Borsyre, medens der i London og mange andre Byer sælges store Mængder af Smør fra

Kolonierne, altsammen tilsat Borsyre. Og han sluttede med at foreslaa en Resolution om, at det vilde være ønskeligt, at Brugen af Præserveringsmidler maatte blive reguleret ved Lov.

Mr. J. B. Dowdall fra Manchester sagde, at han ikke kunde fortsætte sin Smørpakkingsforretning, naar han ikke maatte tilsætte Præserveringsmidler. — Mr. T. Carrick, Ejer af et stort Fællesmælkeri, betragtede Brugen af Præserveringsmidler som en Art Forfalskning og mente, at det var umuligt at vide, hvor store Tilsætninger Folk kunde finde paa at anvende, hvis det ikke blev forbudt. Fløden kunde gøres tilstrækkelig holdbar ved Skoldning.

Jeg fremhævede, at i Danmark er i Henhold til Margarinelovens § 10 Brugen af alle andre Præserveringsmidler end Kogsalt fuldstændig forbudt. Jeg var under mit Ophold i England bleven opmærksom paa, at det blev anset for inkonsekvent at forbyde Brugen af Borax og tillade Brugen af Kogsalt, og derfor maatte jeg paa-pege, at hverken Mennesker eller de højere Dyr kan undvære en vis Mængde Kogsalt, hvorimod Borax er et Stof, hvis Indvirkning paa Fordøjelsen ikke kan siges at være fuldstændig kjendt. Virkningen af Borax som Præserveringsmiddel er bleven meget overvurderet, og Betydningen af Kogsalt overvurderes i saa Hensende ogsaa. Vi tilsætter Salt mere for Smagens Skyld end for at gjøre Smørret holdbart. Brugen af Borax er unødvendig, for saa vidt Smørret er tilberedt paa rette Maade og skal konsumeres indenfor en rimelig Tidsfrist. Vil man opbevare Smør for lang Tid, bør man anvende Kølerum.

Professor Long tillagde Sagen saa stor Betydning, at han vilde foreslaa en Resolution. Det havde aldrig været nødvendigt at tilsætte Borax til Devonshirefløde, og naar de danske Mælkerier kunde opnaa de højeste Markedspriser i England for Smør uden at tilsætte Borax, saa maatte de irske Mælkerier ogsaa kunne undlade at benytte Præserveringsmidler. Han foreslog, at Mødet

skulde udtale den Mening, at Anvendelsen af Præserveringsmidler er unødvendig for Holdbarheden af Mælkeriprodukter.

Efter nogen Diskussion, hvori det blandt andet udtaltes, at man naturligvis ikke vilde have Brugen af Kogsalt forbudt, hverken ved Fremstillingen af Smør eller Ost, forkastedes Indlederens Resolution, hvorimod Professor Longs vedtoges, hvorhos det bestemtes, at den skulde indsendes til den ovenfor nævnte Committee of the Local Government Board.

Tiden skal nu vise, hvor vidt det lykkes de engelske Landmænd i deres Konkurrence med Kolonierne og de fremmede Lande at faa Tilsætningen af Præserveringsmidler helt forbudt; men hvorledes det end gaar, er det utvivlsomt et stort Gode for os Danske, at vi, da Lejligheden gaves, fik § 10 sat ind i Margarineloven.

I sin Helhed fik jeg det Indtryk, at dansk Smør er kommen til i Aarenes Løb, baade absolut og relativt, at spille en større og større Rolle paa det engelske Smørmarked. Det Arbejde, der i de sidste 10—12 Aar fra mange Sider har været gjort for at hæve Kvaliteten, samtidig med at Kvantiteten er tiltaget, har ikke været forgjæves, og formentlig er det danske Smørs Stilling i England nu bedre end nogensinde tidligere, men vi maa selvfølgelig stadig være opmærksomme paa, at vi have mange og betydelige Konkurrenter, og at det, særlig for at holde Prisen paa vort Smør saa høj som muligt, derfor er nødvendigt ved enhver Lejlighed hurtig at søge at afhjælpe de Mangler og Ulemper ved vort Smør, som vi maa indrømme ere til Stede.

For Tiden er Urenhed i Lugt og Smag samt Mugpletter de hyppigste Fejl, hvorhos Producenterne formentlig ikke bør tøve med at gjøre Alvor af at efterkomme Englændernes gennem mange Aar gjentagne Opfordringer til at indføre Pakning af Smørret efter Nettovægt.